

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 46/2016
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμήμα Στ΄

Συνεδρίαση της 1^{ης} Μαρτίου 2016

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Ιωάννης –Κων/νος Χαλκιάς , Αντιπρόεδρος του ΝΣΚ.

Μέλη: Ιωάννης Διονυσόπουλος, Παρασκευάς Βαρελάς, Βασιλική Τύρου, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γεώργιος Ανδρέου, Ευαγγελία Σκαλτσά, και Παναγιώτα-Ελευθερία Δασκαλέα- Ασημακοπούλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Στελιανή Κουστουμπάρδη, Πάρεδρος του ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: Το έγγραφο Α 28/338/6/27-10-2015 του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, της Γενικής Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Υπηρεσιών, Διεύθυνσης Ασφάλισης – Εσόδων, Τμήματος Γενικών θεμάτων Ασφάλισης.

Ερώτημα: Ερωτάται εάν στην περίπτωση του ιατρού Δ.Μ. θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951 , ή οι ειδικές διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 1,2,3 του ν. 3232/2004, βάσει των οποίων ο εν λόγω ιατρός υπήχθη στην ασφάλιση του Ιδρύματος.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Στ΄)
γνωμοδότησε ομόφωνα ως εξής

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από το έγγραφο της ερωτώσης υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Ο ιατρός Δ.Μ. χωρίς ειδικότητα προσελήφθη στις 27-6-1986, στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν.δ. 1204/1972, μεταφέρθηκε ήδη, από 1-1-2012, δυνάμει του ν. 3918/2011 στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ και κατόπιν δυνάμει του ν. 4238/2014 στην 1^η ΔΥΠε. Με το αρ. 27 ν. 3232/2004 παρασχέθηκε η δυνατότητα στους ιατρούς που υπηρετούσαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, όπως ο ανωτέρω, να υπαχθούν προαιρετικά στο καθεστώς δεύτερης κύριας σύνταξης του Κλάδου Κοινών Ασφαλισμένων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εφόσον υπέβαλαν εντός της τασσομένης ανατρεπτικής προθεσμίας σχετική αίτηση στο αρμόδιο ασφαλιστικό υποκατάστημα, αναδεχόμενοι την εξ ιδίων καταβολή ως ασφαλίστρου ποσοστού 20% επί των ακαθαρίστων αποδοχών που τους κατέβαλλε το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ τους παρασχέθηκε και η δυνατότητα, να αναγνωρίσουν έως δέκα έτη ασφάλισης με τους ίδιους όρους.

2. Ο ανωτέρω ιατρός, άσκησε το ως άνω δικαίωμά του, με την υποβολή αίτησης με αριθμό 10578/12-8-2004, κατόπιν δε της απόφασης με αριθμό 10578/04/4-5-2005 του Δ/ντή Τοπικού Υποκαταστήματος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ν. Ιωνίας, αποφασίστηκε η υπαγωγή του στο εν λόγω καθεστώς ασφάλισης από 12-8-2004. Έκτοτε με παρακράτηση 20% επί των ακαθαρίστων αποδοχών του, του αναγνωρίστηκαν δέκα έτη ασφάλισης για την χρονική περίοδο από 27-6-1986 έως 27-6-1996. Εκ παραδρομής όμως, της αρμόδιας υπηρεσίας μισθοδοσίας του, δεν διενεργήθηκε η οφειλόμενη παρακράτηση εισφορών για το χρονικό διάστημα από 12-8-2004 και μέχρι την 31-12-2014.

3. Κατόπιν αυτού, ο Δ. Μ., υπέβαλε προς το Ίδρυμα, την από 29-7-2014 αίτησή του με την οποία ζητούσε να του επιτραπεί η τμηματική εξόφληση των εισφορών που οφείλει για την περίοδο 2004 έως 2014 χωρίς προσαυξήσεις και σε 120 μηνιαίες δόσεις. Η ως άνω Δ/ση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, υπέβαλε το ερώτημα με αριθμό Α 28/338/ 27-12-2014, για το εάν η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει την διακριτική ευχέρεια να του επιτρέψει για την περίοδο 2004-2014, την τμηματική εξόφληση των εισφορών χωρίς την επιβολή προσαυξήσεων. Στη συνέχεια η ανωτέρω Δ/ση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μας υπέβαλε το έγγραφό της με αριθμό πρωτ. Α 28/338/6/27-10-2015, το οποίο αποτελεί ορθή επανακοινοποίηση του αρχικά υποβληθέντος ερωτήματος, διότι ο Δ.Μ. επανήλθε με την από 16-7-2015 νεώτερη αίτησή του με την οποία ζήτησε να του αναγνωριστεί ότι, ουδεμία καταβολή ασφαλιστικών εισφορών οφείλει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το χρονικό διάστημα μέχρι 31/12/2013, διότι σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 5 του α.ν. 1846/1951, αυτές δεν παρακρατήθηκαν εντός διμήνου από τον εργοδότη του (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) που στη συγκεκριμένη περίπτωση συμπίπτει και με τον ασφαλιστικό του φορέα.

Σημειωτέον ότι ο Δ.Μ με τις από 24-7-2014 και 16-7-2015 αιτήσεις του αν και συνολομολόγησε ότι δεν γίνονται οι παρακρατήσεις εισφορών από 12-8-2004 έως το τέλος του 2014, δεν ενημέρωσε το τμήμα μισθοδοσίας του δεδομένου ότι κάθε μήνα ελάμβανε αναλυτικό εκκαθαριστικό σημείωμα των αποδοχών και των κρατήσεων.

4. Κατόπιν τούτου, η ανωτέρω διεύθυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μας ερωτά εάν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, παρότι αυτές αφορούν σε ασφαλισμένους που παρέχουν εξαρτημένη εργασία σε εργοδότη, οι οποίοι έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις γενικές διατάξεις αυτού, ήτοι του α.ν. 1846/1951 ή ειδικές διατάξεις των παρ. 1,2,3 του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 βάσει των οποίων ο εν λόγω ιατρός υπήχθη στην ασφάλιση του Ιδρύματος.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

5. Στις διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 5 του α.ν. 1846/1951 ορίζονται τα ακόλουθα:

«5. Κατά την πληρωμή των μισθών, επί παρεχόντων εξηρητημένην εργασία ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατή τα μμήματα των εισφορών τα βαρύνοντα τους ασφαλισμένους. Εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώση την υποχρέωσιν του ταύτην εντός διμήνου από της ημέρας της πληρωμής των μισθών η καταβολή της εργοδοτικής και της εισφοράς του ησφαλισμένου βαρύνει τον εργοδότην».

6. Περαιτέρω ,στις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.δ 1204/1972 ορίζονται τα εξής:
«Εφ'όσον οι τοπικές συνθήκες ή άλλοι σοβαροί λόγοι δεν καθιστούν δυνατή την εφαρμογή των άρθρων 2,8 και 9 αυτού ,επιτρέπεται η σύναψη ειδικών συμβάσεων με θεράποντες ιατρούς ή ιατρών ειδικοτήτων για αόριστο χρόνο με αμοιβή του ιατρού οριζομένη είτε αναλόγως του αριθμού των δικαιούχων είτε άλλως πως χωρίς περιορισμό από τις περί αμοιβής των ιατρών διατάξεις. Οι στο προηγούμενο εδάφιο συμβάσεις δύναται να καταγγέλονται εκατέρωθεν οποτεδήποτε τηρουμένης μηνιαίας προθεσμίας προειδοποιήσεως. Οι διατάξεις των άρθρων 3 και 5 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί των περιών το παρόν άρθρον ιατρών».

7. Τέλος, στις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. 3232/2004 ορίζονται τα εξής: *«Η αληθής έννοια του άρθρου 10 του Ν.Δ 1204/1972 (ΦΕΚ 123 Α) που προβλέπει ειδικές συμβάσεις ιατρών και οδοντιάτρων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι ότι οι συμβάσεις αυτές είναι εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου»* (άρθρο 24 παρ. 1 ν. 3232/200), ενώ στο άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του ν. 3232/2004 ορίζονται τα ακόλουθα: *«1. Οι ιατροί και οδοντίατροι που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων*

Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και έχουν προσληφθεί σε αυτό μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 1992, μπορούν παράλληλα με την ασφάλισή τους στο Ταμείο Συντάξεων και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ) να υπαχθούν και στην ασφάλιση του Κλάδου Κύριας Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καταβάλλοντας οι ίδιοι το σύνολο των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη για τον παραπάνω κλάδο. Η υπαγωγή στην ασφάλιση γίνεται κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων που υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Η προϋπηρεσία των προσώπων της παρ. 1 με την αυτή ιδιότητα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και μέχρι δέκα έτη κατ'ανώτατο όριο αναγνωρίζεται κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης ως συντάξιμης με καταβολή από τους ίδιους του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου κλάδου κύριας σύνταξης»

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Από το σύνολο των προαναφερομένων διατάξεων, ερμηνευόμενων αυτοτελώς αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, με συνεκτίμηση των νομολογιακών παραδοχών και του όλου νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται και την υπαγωγή στις διατάξεις και παραδοχές αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος, συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

8. Κατά την έννοια του άρθρου 26 παρ. 5 του α.ν. 1846/1951, οι ασφαλιστικές εισφορές, τις οποίες είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν στο ΙΚΑ για κάθε ημέρα εργασίας τους, όσοι παρέχουν εξηρητημένη εργασία παρακρατούνται υποχρεωτικά, κατά την πληρωμή του μισθού από τον εργοδότη, δηλαδή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου προσφέρει την εργασία του, το υπαγόμενο στην ασφάλιση πρόσωπο (ΑΠ 282/2012), ο οποίος εργοδότης ευθύνεται για την καταβολή τούτων, στον ασφαλιστικό οργανισμό βαρυνόμενος ο ίδιος με την καταβολή και των εργατικών εισφορών σε περίπτωση που δεν εκπληρώσει την υποχρέωση της παρακράτησης τους, εντός διμήνου, από την ημέρα της πληρωμής του μισθού.

9. Επομένως, το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών δεν είναι καταβλητέο στον εργαζόμενο, αλλά ανήκει στον ασφαλιστικό οργανισμό, υπέρ του οποίου και παρακρατείται και έτσι δεν συνιστά οφειλόμενη προς το μισθωτό χρηματική οφειλή με αποτέλεσμα και στην περίπτωση των επιδικαζομένων διαφορών αποδοχών, οι αναλογούσες ασφαλιστικές εργατικές εισφορές να παρακρατούνται εμπροθέσμως από τον εργοδότη και να αποδίδονται το αργότερο την τελευταία εργάσιμη ημέρα του

ΓΧ

μεθεπόμενου μήνα, εκείνου που παρασχέθηκε η εργασία ή υπηρεσία (ΑΠ 1975/1999, 427/2012 γνωμ.ΝΣΚ) .Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο εργοδότης που κατέβαλε ήδη τις εισφορές, δεν μπορεί να τις αναζητήσει από τον εργαζόμενο (ΑΠ 383/2012).

10. Εξάλλου, σε περίπτωση παροχής εργασίας που υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ, η τυχόν παράλειψη του εργοδότη να ενεργοποιήσει την ασφάλιση των προσώπων που εργάζονται σ' αυτόν ή η αδράνεια των αρμοδίων ασφαλιστικών οργάνων να επιδιώξουν την ασφάλιση της ως άνω εργασίας, δεν αποκλείει κατ' αρχήν την εκ των υστέρων ασφάλιση και αναδρομικώς, υπό τους περιορισμούς του νόμου, εκτός εάν η αναδρομική αυτή οικονομική επιβάρυνση αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοίκησης. Υφίσταται δε παραβίαση της αρχής αυτής στην περίπτωση που διαπιστώνεται σωρευτικώς, αφενός μεν, ότι από τη συμπεριφορά των οργάνων του ΙΚΑ που εκδηλώθηκε με θετικές ενέργειες και όχι απλώς με την αδράνεια άσκησης προσήκοντος ελέγχου, δημιουργήθηκε στον εργοδότη σταθερή και δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τα πρόσωπα τα οποία απασχολεί δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου αυτού, με αποτέλεσμα αυτός να μην παρακρατήσει τις αντίστοιχες εισφορές, αφετέρου δε, ότι η αναδρομική επιβολή των μη καταβληθεισών κατά τα ανωτέρω εισφορών θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την οικονομική του σταθερότητα (ΣΤΕ 3385/1989, 807/1990, 4139/1996, 1345/2008, 4064/2013).

11. Η σχέση των ιατρών που προσλήφθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.δ 1204/1972, με το ΙΚΑ, είναι ότι συνδέονται με αυτό με ειδική σύμβαση εργασίας, η οποία διέπεται αποκλειστικά από τις διατάξεις του ν.δ 1204/1972, όπου δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, η δε γενόμενη με το άρθρο 18 του ν. 2150/1993 μισθολογική εξομοίωση με τους ιατρούς θεραπευτές του ΙΚΑ που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου δικαίου, δεν μετέβαλε και τη φύση της σχέσης που συνδέει τους ιατρούς της κατηγορίας αυτής με το ΙΚΑ όπως κρίθηκε και με τις αποφάσεις ΑΕΔ 5/2000, Ολ. ΑΠ 21/2007 και 22/2007.

12. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 10 του ν.δ/τος 1204/1972, που φέρεται ότι ερμηνεύεται, με τη διάταξη του άρθρου 24 ν. 3232/2004 που ίσχυσε από τις 12/2/2004 και όρισε ότι «*Η αληθής έννοια του άρθρου 10 του ν.δ 1204/1972 (ΦΕΚ 123 Α') που προβλέπει ειδικές συμβάσεις ιατρών και οδοντιάτρων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, είναι ότι οι συμβάσεις αυτές είναι εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου*» είναι σαφής, καθόσον αφορά τη φύση της σχέσης που συνδέει με ειδικές συμβάσεις τους θεράποντες ιατρούς ειδικοτήτων με το ΙΚΑ, αφού προβλέπει ρητά ότι οι ειδικές συμβάσεις δεν συνιστούν σχέσεις ή συμβάσεις και άρα η διάταξη του άρθρου 24 ν.

3232/2004, δεν είναι πράγματι ερμηνευτική, αλλά ψευδοερμηνευτική διάταξη, η οποία για την αιτία αυτή δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 77 του ισχύοντος Συντάγματος, που ορίζει ότι «η αυθεντική ερμηνεία των νόμων ανήκει στη νομοθετική λειτουργία. Νόμος που δεν είναι πράγματι ερμηνευτικός ισχύει μόνο από τη δημοσίευσή του» (ΟΛ, ΑΠ 21/2007, ΑΠ 7/2014, 284/2015).

13. Περαιτέρω στη νομολογία του ΑΠ έχει καθοριστεί σε ποιες περιπτώσεις έχουμε τον χαρακτηρισμό της εργασίας ως εξαρτημένης και μάλιστα ανεξάρτητη από τον τρόπο καταβολής της αμοιβής, καθώς και οι προϋποθέσεις αυτής και της μίσθωσης έργου και την έλλειψη εξαρτήσεων από τον κύριο του έργου. Το δικαίωμα του εργοδότη να δίνει εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ελέγχει την συμμόρφωση του εργαζόμενου προς αυτές, καθώς και η έκταση των αντιστοίχων υποχρεώσεων του τελευταίου, αποτελούν ενδεικτικά στοιχεία της ύπαρξης εξάρτησης, η οποία όμως δεν εξαρτάται μόνον από το αν συντρέχουν όλα ή τα περισσότερα από τα στοιχεία αυτά. Και τούτο διότι εκείνο που χαρακτηρίζει την εξαρτημένη εργασία δεν είναι το ποσοτικό στοιχείο, δηλαδή η σώρευση περισσότερων ενδείξεων δέσμευσης και εξάρτησης, αλλά το ποιοτικό, δηλαδή η ιδιαίτερη ποιότητα της δέσμευσης και εξάρτησης, η οποία έχει, για τον υποβαλλόμενο σε αυτήν εργαζόμενο, συνέπειες που καθιστούν απαραίτητη την ιδιαίτερη ρύθμιση της σχέσης του με τον εργοδότη και δικαιολογούν την ειδική προστασία του από το εργατικό δίκαιο. Το ποιοτικό αυτό στοιχείο συνάγεται από την εκτίμηση των όρων και εν γένει συνθηκών παροχής της εργασίας και διαφέρει κατά περίπτωση, ανάλογα με το είδος και τη φύση της εργασίας, συνδυαζόμενο δε με τις υφιστάμενες ενδείξεις εξάρτησης, παρέχει ασφαλέστερο κριτήριο για την διάκριση της εξαρτημένης εργασίας από την ανεξάρτητη. Με βάση το κριτήριο αυτό γίνεται φανερό, ότι η σύμβαση παροχής επιστημονικών υπηρεσιών από εργαζόμενο επιστήμονα, που επιλέγει ο ίδιος βασικούς όρους της απασχόλησής του και δεν ελέγχεται από τον εργοδότη, ως προς τον τρόπο και εν μέρει ως προς τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του στον καθορισμένο από τη σύμβαση και τη φύση των υπηρεσιών του τόπο, δεν είναι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας (ΑΠ 372/2014 ΟΛ. ΑΠ 28/2005, ΑΠ 542/2014).

14. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν.δ/τος 1204/1972, οι ειδικές συμβάσεις που συνήψαν οι ιατροί του Ιδρύματος δεν συνιστούν σχέση εξαρτημένης εργασίας, αλλά σχέση διεπόμενη αποκλειστικά από τις διατάξεις του νομοθετικού αυτού διατάγματος και η συνδέουσα έννομη σχέση τους ιατρούς με το ΙΚΑ, δεν μεταβλήθηκε

σε σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, μετά την ισχύ του Ν. 2150/1993, καθώς επίσης δεν μεταβλήθηκε και η φύση της συνδέουσας αυτούς σχέσης σε σύμβαση εξαρτημένης εργασίας από τη μισθολογική εξομοίωσή τους με τους μόνιμους ιατρούς του ΙΚΑ, μέχρι την έναρξη ισχύος της διατάξεως του άρθρου 24 παρ. 1 εδ. γ' του ν. 3232/2004. Επομένως, οι συμβάσεις των ιατρών που προσλήφθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.δ/τος 1204/1972, εξακολουθούν να είναι ειδικές συμβάσεις εργασίας και μετά την ισχύ του Ν. 2150/1993 και όχι συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

15. Στην προκειμένη περίπτωση, ο ιατρός Δ.Μ προσελήφθη από το ΙΚΑ στις 27-6-1986, με σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν.δ 1204/1972, υπήχθη δε στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 1, 2,3 του ν. 3232/2004, μόνο για τον κλάδο σύνταξης αυτού και συνεπώς δεν καταλαμβάνεται από τις διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 5 του αν. 1846/1951. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να τύχουν εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση οι διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 5 του α.ν. 1846/1951, δεδομένου ότι αυτές αφορούν ασφαλισμένους που παρέχουν εξαρτημένη εργασία σε εργοδότη, οι οποίοι έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις γενικές διατάξεις αυτού, ήτοι του α.ν. 1846/1951 και όχι ασφαλισμένους ιατρούς που είχαν προσληφθεί λόγω των ειδικών τοπικών συνθηκών ή άλλων σοβαρών λόγων, με βάση το άρθρο 10 του νδ 1204/1972

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

16. Στο τεθέν ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Στ' Τμήμα) γνωμοδοτεί ομόφωνα ως εξής: Στην περίπτωση του ιατρού Δ. Μ. θα εφαρμοστούν οι ειδικές διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 1,2,3 του ν. 3232/2004, βάσει των οποίων αυτός υπήχθη, στην ασφάλιση του Ιδρύματος.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 08-3-2016

Ο Πρόεδρος

Γ. Χαλκιάς
Ιωάννης -Κων/νος Χαλκιάς
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Στελιανή Κουστουμπάρδη
Πάρεδρος ΝΣΚ